

În loc de editorial

Declarație de presă și scrisoare deschisă legate de noua inițiativă parlamentară de condamnare a comunismului și situația cazului Ursu

Domnilor guvernanți,

Subsemnatul, Andrei Ursu, am urmărit cu interes, dar, ca să fiu sincer, și cu surpriză reacțiile domniilor voastre la recentul apel lansat de domnul Sorin Ilieșiu pentru condamnarea, din nou, a comunismului din România.

În urmă cu o lună vă trimiteam o scrisoare deschisă în care vă aminteam de cazul asasinării în 1985 a tatălui meu, Gheorghe Ursu, pentru vina de a fi scris la Europa Liberă, de a fi pus afișe la serviciu, și de a fi ținut, în vederea publicării, un masiv jurnal, toate îndreptate împotriva dictaturii comuniste pe care astăzi susțineți că doriți s-o condamnați. Vă aminteam că tatăl meu a fost ucis în torturi bestiale în timp ce era anchetat de Securitate în stare de arest la Rahova, inclusiv pentru că n-a vrut să-și divulge prietenii, printre care scriitori „cu concepții dușmănoase”, după expresia Securității.

Vă reamintesc că dosarul principalului torționar al tatălui meu, fostul maior de Securitate PÎRVULESCU Marin, disjuns în 2003, stă în nelucrare de 11 ani la Secția Parchetelor Militare (SPM), în timp ce domnul procuror VASILACHE Ion încearcă ocultarea lui, pretinzând că ar fi fost trimis Secției de Urmărire Penală și Criminalistică (SUPC). Nu există nicio urmă a aceluia dosar la SUPC, din contră, există zeci de probe scrise pe care le-am înaintat Parchetului General și Ministrului Justiției, probe ce pot fi consultate pe site-ul Fundației Gheorghe Ursu, că SUPC NU A PRIMIT DOSARUL DISJUNS, ba chiar a SOLICITAT în mod insistent, și fără succes, acel dosar chiar procurorului VASILACHE!

Domnule Procuror General Tiberiu NIȚU,

Pe 2.7.2014 v-am trimis o sesizare pentru identificarea și soluționarea aceluia dosar disjuns. În mod surprinzător, la 15.07.2014 am primit răspuns tot de la procurorul VASILACHE! Previzibil, domnia sa pretinde din nou că dosarul respectiv ar fi fost trimis la SUPC¹, ignorând probele atașate plângerii și fără să facă nicio cercetare pentru identificarea dosarului! Este cel puțin ciudat ca o sesizare împotriva unui procuror să fie repartizată spre ”rezolvare” aceluiași procuror!

Vă amintesc că domnul VASILACHE, cum bine se știe din presă, a atras de mai multe ori condamnarea României la CEDO pentru nelucrare în dosarele crimelor de la Revoluție – actul final al opresiunii comuniste, dar și în cazul Frumușanu-Crăiniceanu – două tinere victime ale mineriadei din 1991.

Domnilor guvernanți, dacă chiar vreți să condamnați comunismul, cereți justiției regimului dumneavoastră să condamne torționarii și asinii victimelor comunismului! Măcar pe cei care *au ucis*, unde *crima e evidentă*, și *probele arhi-concludente!*

¹ (<http://gh-ursu.org.ro/20140715-RaspunsVasilacheSesizareDosar2003.pdf>)

Dosarul torționarului PÎRVULESCU este simplu (poate fi și acesta consultat de publicul larg pe situl Fundației Gheorghe Ursu): Sunt zeci de depoziții ale martorilor, adunate în anchetele și procesele anterioare, care demonstrează participarea directă a acestui ofițer al Direcției de Cercetări Penale a Securității la torturarea sistematică, bestială, și, în final, la uciderea tatălui meu. Mărturiile, coroborate cu zeci de documente ale securității și scrisori ale oficialilor români și americani din 1985, demonstrează motivele strict politice ale anchetei și uciderii lui Gheorghe Ursu. Acestea au fost stabilite definitiv și în rechizitoriile și sentințele anterioare (din cauzele CLITĂ și a ofițerilor de miliție STĂNICĂ și CREANGĂ). Conform legii, tortura din motive politice e o crimă împotriva umanității, deci **imprescriptibilă**, așa cum este și omorul cu intenție.

Și totuși procurorul militar șef VASILACHE a dat deja două NUP-uri plângerilor noastre pentru crime împotriva umanității, sub pretextele aberante că „alții au fost deja condamnați” (ca și cum n-ar exista *complicitate, instigare, co-autorat!*), și că faptele ar fi fost de fapt... prescrise!

Alți procurori și judecători aserviți intereselor fostei Securități au încercat și ei să îngroape o altă plângere a mea împotriva lui PÂRVULESCU: procurorul Iuliu MOLCUȚ de la SUPC (cel care a îngropat cea mai mare parte a dosarului „Crimele Comunismului”), procurorul Ruxandra IONESCU de la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, și judecătorul Gabriel GUNESCU, autor a două abjecte sentințe parcă dictate de Securitate, din cadrul Tribunalului Militar Teritorial București. Tribunal în al cărui parchet domnul VASILACHE lucrase între anii 1995-2007, și cu care ulterior a colaborat pentru îngroparea dosarului Frumușanu-Crăiniceanu!

Conform presei, domnul Ion VASILACHE este și cel care a obținut arestarea unor soldați (în dosarul Ciorogârla), pe care în 2009 i-a acuzat de un furt de arme pentru care erau nevinovați. Aceștia au stat luni în șir în arest preventiv, până când procurorul civil Codruț OLARU, pe atunci șef al DIICOT, i-a prins pe adevărații hoți.

Anul trecut domnul VASILACHE a declarat distinsei publicații britanice The Economist că în cazul torționarului Vișinescu (acuzat tot de crime împotriva umanității), *probabil termenul de prescripție s-a împlinit!* Articolul, intitulat „Soarta unei jumătăți de milion de deținuți politici”, îl consideră pe domnul VASILACHE, în baza mai multor surse, ca una din „*figurile controversate cu o poziție centrală în sistemul judiciar*” din România, figuri prin intermediul cărora „după Revoluția din 1989, mulți membri ai vechii gărzi care au rămas la putere, *pun presiuni asupra instituțiilor judiciare pentru a împiedica investigarea cazurilor legate de regimul comunist*”.

După cum vedeți, domnilor guvernanți, oamenii pe care dumneavoastră i-ați propus și confirmat în posturi cheie pentru CONDAMNAREA COMUNISMULUI, fac astăzi, sub guvernarea dumneavoastră, tot ce pot pentru a DISCULPA TORȚIONARIILE COMUNIȘTI, și pentru a mușamaliza până și puținele dosare în care există DOVEZI JURIDICE CLARE ale criminalității aceluia regim, contribuind astfel la pătarea imaginii României și pe plan internațional!

Domnule Prim-ministru Victor Ponta,

Am primit recent un răspuns scris de la șeful Serviciului comunicare și relația cu cetățenii a cancelariei dumneavoastră, în care mi se comunica: „Petiția a fost transmisă Consiliului Superior al Magistraturii, cu rugămintea de a dispune informarea dumneavoastră cu privire la concluziile analizei”.

Presupun că nu ați citit scrisoarea mea, altfel ați fi dispus și informarea *domniei voastre* „cu privire la concluziile analizei”. Este vorba doar de abateri grave legate de *mușamalizarea unei crime notorii a comunismului românesc*, pe care ați declarat că doriți să-l *condamnați cu adevărat, nu ca o „farsă”*; abateri comise de procurorul militar șef propus chiar de guvernul pe care îl conduceți. Cum s-ar putea reconcilia dorința dumneavoastră sinceră de a condamna comunismul (referindu-vă la condamnarea din 2006, de către președintele Băsescu, ca la o „farsă”), cu răspunsul cancelariei care se spală pe mâini de faptele acestui procuror militar șef instalat de justiția dumneavoastră, care de ani de zile se străduiește să mușamalizeze una dintre cele mai notorii și mai atroce crime recente ale comunismului?!

Domnule Ministru al Justiției Robert Cazanciuc,

Pe 23.07.2014, cabinetul dumneavoastră m-a contactat oferindu-mi o audiență la dvs., însă pe 25.07.2014, același cabinet mi-a comunicat că singura zi disponibilă ar fi luni 28 iulie, după care domnia voastră ar pleca în concediu pentru o luna. Mi-am luat imediat bilet și ajungând din SUA la București am așteptat întreaga zi de 28 iulie convorbirea sau întâlnirea promisă, pentru ca la ora 16:30 să mi se comunice că nu aveți timp pentru mine. Abia a doua zi, la insistențele mele, am fost primit de adjunctul dumneavoastră, domnul Secretar de Stat Liviu STANCU, care nu știa nimic despre cazul Ursu și nu cunoștea conținutul scrisorii pe care v-o adresasem! (După propria expresie, nu era nici penalist). V-am adresat prin domnia sa o plângere însoțită de 32 de anexe cu probe, pentru tergiversarea identificării dosarului sus-amintit, disjuns în 2003 și lăsat în nelucrare la Secția Parchetelor Militare (SPM).

Domnul Secretar de Stat m-a asigurat că veți solicita organelor de resort și Procurorului General rezolvarea plângerii printr-o anchetă imparțială și temeinică, și că veți urmări ca acest lucru să fie dus la îndeplinire. Deși tot domnia sa mi-a dat de înțeles, auzind că este vorba de procurorul militar șef VASILACHE, că ar fi un caz delicat... Sper ca această sintagma „caz delicat” să nu însemne o complicitate a autorităților cu vechile structuri de interese ale Securității, prin oameni rămași în poziții cheie, ca domnul VASILACHE, care continuă ocultarea dosarelor și crimelor foștilor torționari.

Domnilor guvernanți,

Cu oameni ca dl. VASILACHE (și Gabriel GUNESCU, Iuliu MOLCUȚ, Ruxandra IONESCU) în astfel de poziții, *nu se poate face adevărata condamnare a comunismului*. Indiferent care secție va instrumenta până la urmă acest dosar, militară sau de urmărire penală, *este în puterea dumneavoastră* să dispuneți ca dosarul principalului torționarul al tatălui meu să fie soluționat de un procuror cu integritate și profesionalism. E inimaginabil, de pildă, ca domnul procuror Dan VOINEA, care a construit cu greu aceste dosare, și reușise să și finalizeze unele dintre ele, să fie încă pensionat, guvernarea dumneavoastră preferându-l pe domnul VASILACHE, care s-a distins prin eforturile de a disculpa Securitatea, batjocorind în acești ani memoria victimelor comunismului și ale Revoluției!

Domnule Președinte, domnule Prim-ministru, domnule Ministru al Justiției, domnule Procuror General, domnilor Parlamentari,

Fără trimiterea în instanța a principalului torționar și ucigaș al lui Gheorghe Ursu, o nouă condamnare a comunismului va fi mai rău decât o farsă: va fi un exercițiu de ipocrizie și demagogie electorală, cuvinte goale cu care mai încearcă încă să se împăuneze câțiva politicieni, cuvinte pe care de fapt nu le mai crede nimeni, nici în România, nici pe plan internațional.

Fără o condamnare reală, în justiție, s-ar ajunge ca până și foștii informatori ai aparatului de represiune comunist, ba chiar și foștii torționari securiști să „condamne” comunismul! Că doar nu pățesc nimic, nu-i așa? Și astfel mascarada politicii și justiției românești va continua; până când, în ipoteza unei eventuale dramatice schimbări economice și socio-politice, și a unei reveniri la o altă dictatură, o nouă generație de securiști zeloși vor tortura și ucide cu aceeași inumanitate și impunitate, știind că în țara asta, nici cei dinaintea lor n-au pățit nimic? Între timp România va continua să plătească de la bugetul de stat, adică din banii cetățenilor de rând, penalitățile impuse de CEDO pentru abuzurile acestor magistrați menținuți parcă special de guvernarea dumneavoastră, pe salarii obscene, pentru a spăla „dosarele delicate” și batjocorind în continuare atât memoria victimelor comunismului, cât și ideea de justiție!

Cu o condamnare adevărată a Comunismului, adică a celor care i-au conferit direct criminalitatea, aveți acum șansa să schimbați această imagine jalnică, această stigma a complicității justiției și politicii românești. La 29 de ani de la sacrificiul lui Gheorghe Ursu pentru ideea de libertate și demnitate umană, la 24 de ani de la sacrificiile tinerilor revoluționari pentru aceleași idei, sacrificii care au pus bazele democrației ce v-a adus la putere, nu de noi *declarații* de condamnare a crimelor comunismului mai este nevoie în România, ci de *condamnări*, de condamnări juridice, reale, ale celor care le-au comis.

Andrei Ursu